

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 2210/2025
26.02.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ, чији је пуномоћник Тијана Белић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Дина Бајрамовић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 555/24 од 30.10.2024. године, у седници одржаној 26.02.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 555/24 од 30.10.2024. године у одбијајућем делу.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1597/2023 од 27.06.2024. године, ставом првим изреке, измењена је пресуда Основног суда у Новом Саду П2 1650/2018 од 28.11.2018. године у погледу доприноса туженог у издржавању тужиље тако што је обавезан тужени да на име свог дела доприноса за издржавање тужиље плаћа месечно износ од 30.000,00 динара од пресуђења па убудуће док за то постоје законски услови, сваког 01. до 10. у месецу за текући месец уплатом на текући рачун мајке законске заступнице ближе наведен у овом ставу изреке са законском затезном каматом на сваки појединачни месечни износ. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље од досуђених 30.000,00 динара на име доприноса и за туженог за издржавање до траженог 45.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиље да се обавезе тужени да доприноси издржавању у измењеном досуђеном износу од 01.10.2023. године до пресуђења. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужилји на име трошкова парничног поступка исплати 148.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је захтев за исплату законске затезне камате на трошкове поступка од пресуђења до извршности одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 555/24 од 30.10.2024. године, ставом првим изреке, жалба тужиље је делимично усвојена, делимично одбијена, а

жалба туженог одбијена и првостепена пресуда у одбијајућем делу одлуке у главном захтеву делимично преиначена, тако што је обавезан тужени да тужиљи на име свог дела доприноса за издржавање плаћа месечно 30.000,00 динара од 01.10.2023. године па убудуће док за то постоје законски услови, на начин одређен првостепеном пресудом, док је у преосталом побијаном, а не преиначеном делу одлуке првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену у одбијајућем делу, тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући правилност побијане одлуке у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је утврдио да је ревизија неоснована.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју Врховни суд пази по службеној дужности. Указивање тужиље на битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. ЗПП је неосновано, јер у поступку пред другостепеним судом није дошло до пропуста у примени или до погрешне примене које од одредаба овог закона, па ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 396. ЗПП, јер је другостепени суд оценио све битне жалбене наводе и навео разлоге које је узео у обзир по службеној дужности. Осим тога, ревизијски наводи тужиље којима се указује на битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП нису били предмет оцене овог суда, с обзиром на то да се ради о повредама које се не могу сматрати ревизијским разлогом, у смислу одредбе члана 407. ЗПП.

Према утврђеном чињеничном стању, пресудом Основног суда у Новом Саду П2 1650/2018 од 28.11.2018. године, разведен је брак између мајке тужиље и туженог, утврђено да ће родитељи заједнички вршити родитељско право, с тим да ће пребивалиште детета бити на адреси мајке, утврђен је модел одржавања личних односа, а тужени обавезан да доприноси издржавању тужиље са 20.000,00 динара месечно. Наведена пресуда је донета на основу споразума законске заступнице тужиље и туженог. Тужиља је рођена 2014. године, а у време доношења претходне пресуде тужиља је имала четири године, похађала је вртић, а сада похађа четврти разред основне школе и други разред музичке школе. Појединачне утврђене месечне потребе тужиље за школске и ваншколске активности ближе су наведене у образложењу нижестепених одлука. Тужиља од треће године има проблема са честим уринарним инфекцијама и упалама вулве, због којих има честе редовне контроле код јувеналног гинеколога у приватној установи и за које је потребна терапија лековима и суплементима. Законска заступница тужиље рођена је 1983. године, по занимању је дипломирани ..., запослена на неодређено време са просечном месечном зарадом од 154.701,40 динара. Засновала је ванбрачну заједницу у којој је добила сина рођеног 2020. године и са ванбрачним партнером и дететом живи у стану који је у њеном власништву, а не поседује друге непокретности. Ванбрачни супруг законске заступнице је запослен, нема законску обавезу издржавања других лица осим заједничког сина и нису кредитно оптерећени. Тужени је рођен 1979. године, по занимању је дипломирани ..., запослен и остварује просечну месечну зараду од 184.370,10 динара, други извор прихода нема. У време доношења претходне одлуке

живео је у стану који му је уступила мајка, а од децембра 2019. године живи у стану који је његово власништво и који је купио средствима из стамбеног кредита. Тужени редовно доприноси издржавању тужиље износом одређеним претходном одлуком, води тужиљу на летовање и зимовање и учествује у ваншколским активностима.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су, имајући у виду све околности конкретног случаја од доношења претходне одлуке о висини обавезе издржавања, најпре узраст тужиље и њене потребе, као и могућности дужника издржавања, закључили да су се стекли услови за измену одлуке о висини обавезе туженог да доприноси издржавању мал. детета у смислу члана 164. Породичног закона и туженог обавезали да издржавању тужиље доприноси износом од 30.000,00 динара, док је у преосталом делу за износ од још 15.000,00 динара тужбени захтев одбијен као превисоко постављен.

По становишту ревизијског суда, правилно су нижестепени судови закључили да су се околности на основу којих је донета претходна одлука измениле у мери која би оправдала измену раније одлуке у погледу висине доприноса туженог издржавању тужиље прописане одредбом члана 164. Породичног закона у досуђеном износу и правилно одбили тужбени захтев у преосталом делу имајући у виду узраст тужиље и њене потребе, као и могућности дужника издржавања.

Према члану 73. Породичног закона родитељи имају право и дужност да издржавају дете под условима одређеним овим законом, а по члану 154. став 1. тог закона малолетно дете има право на издржавање од родитеља.

Одредбом члана 164. Породичног закона прописано је да се висина издржавања може смањити или повећати ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука.

Критеријуми за одређивање издржавања прописани су чланом 160. Породичног закона, према коме се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања (став 1.). Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицања зараде, његове имовине, његових личних потреба, обавеза да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

Родитељи су у обавези да, у складу са чланом 6. Породичног закона, поступају у најбољем интересу малолетног детета, ангажују све своје могућности и уложе додатни напор да на све дозвољене начине обезбеде средства за издржавање тужиље. Уопште, родитељско право изведено је из дужности родитеља и постоји само у мери која је потребна за заштиту личности, права и интереса детета, како је то прописано чланом 62. Породичног закона.

Супротно ревизијским наводима, а полазећи од наведених одредаба материјалног права и правилно утврђених могућности туженог као дужника издржавања и потреба тужиље као повериоца издржавања, применом критеријума за одређивање издржавања садржаних у члану 160. Породичног закона и руководећи се

њеним најбољим интересом сагласно члановима 6. и 266. ПЗ, правилно су нижестепени судови оценили да је тужени у могућности да на име доприноса за издржавање мал. детета плаћа 30.000,00 месечно од својих редовних примања, с обзиром на његове могућности да стиче зараду и стандард којим живи, као и могућност да се додатно радно ангажује. Овим износом обезбеђује се задовољење услова за правилан и потпуни развој мал.детета, у складу са његовим утврђеним потребама, а при томе се не угрожава егзистенција туженог као дужника издржавања, док ће преостала средства за издржавање мал. детета обезбеђивати законска заступница која се свакодневно брине о њему, како потребним новчаним износом, тако и доприносом у виду рада и старања које и иначе свакодневно улаже у негу и подизање мал. детета. Наводима ревизије тужиле којима се указује да је одређени новчани износ прениско одмерен, односно да не одговара околностима које се пре свега тичу могућности туженог као дужника издржавања, али и утврђених потреба тужиле, оцењени су као неосновани.

Осталим ревизијским наводима тужиле посредно или непосредно се оспорава чињенично стање које она сматра битним а које, по њеном мишљењу, није правилно или потпуно утврђено у спроведеном поступку. Наводи ревизије којима се указује на погрешно или непотпуно утврђено чињенично стање не могу бити дозвољен ревизијски разлог у смислу члана 407. став 2. ЗПП, ни са изузетком да се у смислу члана 403. став 2. овог закона ради о ревизији изјављеној у породичном спору за издржавање.

На основу члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић